

Gracjan Kalandyk, Jak Nikt

jak nikt
równasz tętno
zmieniasz głos
rzeki bieg
wypalasz ...
grzejesz kości
otwierasz serca sejf

jak nikt rozumiesz
każdy lek i krach
i wiesz jak oswoić strach
jak oswoić strach

przez mur
zakamarki
wkradasz się po skroń

sklejasz czas
dajesz oddech
generujesz prąd

przez ból
każdy zmysł
płyniesz jak potoków szept

...
gdy otwieram oczy
wciąż dotykam cię
wciąż dotykam cię